

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20.01.2016r. wydanym w sprawie II K 828/15 na posiedzeniu w trybie art. 335 k.p.k. Sąd Rejonowy w Gorzowie Wlkp. uznał oskarżonego J. J. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a §1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 01.11.2015r. około godz. 19:30

w G. W.. na ulicy (...) prowadził motorower marki J. o nr rej. (...). W ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości 0,98 mg/l alkoholu

w wydychanym powietrzu. Za przypisany czyn sąd ten na podstawie art. 178a §1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 §1 i 2 k.k., 70 §1 pkt 1 k.k. sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby. Z kolei na podstawie art. 42 §2 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, a na mocy art. 43a § 2 k.k. sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 70 zł i wymierzył mu 60 zł opłaty.

Apelację od wyroku wniósł oskarżony. Nie zgodził się on z pkt IV wyroku, albowiem świadczenie pieniężne w kwocie 5000zł uznał za zbyt wysokie, podnosząc jednocześnie, że za jeden czyn został skazany na kilka kar. Podał, iż utrzymuje się

z niewielkiej renty chorobowej, nie ma możliwości na jakikolwiek zarobek dodatkowy, a nadto ma na utrzymaniu dom i 5 psów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się niezasadna.

Trzeba zauważyć, że apelacja skarżącego była skierowana jedynie przeciwko orzeczonemu świadczeniu pieniężnemu na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, którego kwotę skarżący uznał za zbyt wysoką. Niemniej jednak wypada na wstępie podkreślić, że sposób procedowania Sądu Rejonowego w trybie art. 335 w zw. z art. 343 k.p.k. był prawidłowy. Ustalenia faktyczne, na których oparty został zaskarżony wyrok nie budzą żadnych wątpliwości. Zważywszy w szczególności na wyjaśnienia oskarżonego, treść protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego urządzeniem elektronicznym oraz wydruk z badania alkometrem, oczywistym jest, że oskarżony w dniu 01.11.2015r. ok. godz. 19.30 w G. W.. na ulicy (...) prowadził motorower marki J. o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc

w stanie nietrzeźwości 0,98 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Nadto postawa oskarżonego przyznającego się do winy przekonuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte. W tej sytuacji sąd rejonowy słusznie uwzględnił wniosek prokuratora wydając wyrok skazujący zgodny z jego treścią, a tym samym zbieżny ze stanowiskiem oskarżonego.

Jakichkolwiek zastrzeżeń sądu okręgowego nie budzi orzeczona uzgodniona

z oskarżonym kara 3 miesięcy pozbawienia wolności, którą słusznie sąd rejonowy uznał za adekwatną do zarzucanego czynu i stopnia winy oskarżonego. Kara znajduje pełne odzwierciedlenie w dyspozycji art. 53 k.k.. Sąd odwoławczy podziela także ustalenie sądu meriti, co do pozytywnej prognozy na przyszłość, która obok dotychczasowej niekaralności pozwoliła na skorzystanie wobec oskarżonego

z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania ww. orzeczonej kary pozbawienia wolności. Zważywszy na wszystkie okoliczności ujawnione w sprawie, koniecznym było też pozbawienie oskarżonego możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi na okres 3 na podstawie art. 42 §2 k.k., co stanowi kolejną, obligatoryjną dolegliwość, którą sąd musi orzec w przypadku skazania za czyn z art. 178 a § 1 k.k.

Z kolei odnosząc się już bezpośrednio do podniesionego zarzutu niesłusznego zastosowania świadczenia pieniężnego w wysokości 5000 zł, sąd odwoławczy wskazuje, że zgodnie z dyspozycją art. 447 §5 k.p.k., zarzut taki nie może być podstawą apelacji od wyroku wydanego w trybie art. 343 k.p.k., co nastąpiło

w przedmiotowej sprawie. Niemniej jednak mając na uwadze, że skarżący nie jest osobą posiadającą fachową wiedzę o prawie, w tym o procedurze karnej i nie korzystał z pomocy obrońcy, co więcej, nie został w prawidłowy sposób pouczony

o możliwości podniesienia takiego zarzutu, sąd okręgowy odniósł się do niego. I tak, sąd odwoławczy zwraca uwagę, iż sąd meriti prawidłowo uwzględnił wniosek prokuratora m.in. w zakresie świadczenia pieniężnego i orzekł ten środek karny. Mianowicie w myśl art. 43a §2 k.k. w przypadku skazania za przestępstwo kwalifikowane z art. 178a §1 k.k. orzeczenie świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej jest obligatoryjne, czyli jest obowiązkiem sądu. Natomiast jeśli powyższa kwestia została pominięta we wniosku prokuratora, nie mógłby on zostać uwzględniony z powodu obrazy ww. przepisu prawa materialnego (art. 43 §2 k.k.). Jednocześnie przypomnieć trzeba, że oskarżony wyraził zgodę na orzeczenie kary i środków karnych wskazanych we wniosku, w tym świadczenia pieniężnego w ww. kwocie i zgody tej w żadnym razie nie odwołał.

Mając na uwadze powyższe, sąd okręgowy zważył, iż zaskarżony wyrok jest w pełni prawidłowy i na podstawie art. 437 §1 k.p.k. utrzymał go w mocy.

Sąd na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 §1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa, albowiem przemawia za tym sytuacja majątkowa oskarżonego.

SSO Ewa Wieczór SSO Arleta Wawrzynkiewicz SSO Jarosław Rutkowski